

Skolevæsen, paa et enkelt Trin indført noget, som er ud over Lovens Fordringer, saa skal Staten ved Ekstratilsbud refundere Kommunen en Del af denne Udgift. Lad mig nævne, at der er neppe den Købstadskommune i Landet, selv ikke den allermindste, som ikke paa sit Skolebudget gennem mange Aar har haft og vedblivende har Udgifter til en udvidet Undervisning ved at yde et Tilskud til en Realskole i Kommunen. Det har Københavns Kommune aldrig haft Udgifter til. Den har betragtet denne Undervisning som liggende ganske udenfor sit Omraade og har ladet Privatskolerne klare dette, som de kunde bedst, uden at modtage nogen som helst Støtte fra Københavns Kommune ud over nogen Eftergivelse af Areal-skat. I Løgstør og Skive f. Eks. har man bestemt: Kommunen maa paatage sig en Udgift, der ikke direkte hører til vore Forpligtelser, for at muliggøre Adgangen til en udvidet Undervisning her i Byen og give et Tilskud, der kan muliggøre Oprettelse og Bestaaen af en Realskole. Nu paatager Københavns Kommune, der altid har holdt sig udenfor denne Forpligtelse og holdt sig borte fra den Art Byrder, sig en Udgift til nogle Fortsættelseskursus for ad den Vej at hjælpe nogle af Folkeskolens Elever til videre Skolelærdom. Der ligger her ikke nogen som helst Ubillighed i, at Staten ikke refunderer Københavns Kommune en Del af denne Udgift.

I det hele finder jeg, at efter at Rigsdagen i Fjor paa Forslaget om Lønninger til Lærere vedtog Forslaget om Tilskud til Københavns Kommunes Skolevæsen, og vedtog det — maaske lidt overraskende —, ganske som de Herrer Forslagsstillere fra København foreslog og krævede det, og vedtog det med Adgang til Stigning hvert femte Aar, altsaa med Hensyntagen til Kommunens voksende Udgifter og voksende Folketal, synes jeg, at vi i alt Fald for en lille Tid burde ophøre med Talen om, at der ligger en stor Ubillighed i Forholdet mellem, hvad Staten yder til Københavns Skolevæsen, og hvad den yder til andre Kommuners Skolevæsen. De Herrer fik helt ud, hvad de foreslog, og det er mig derfor noget paafaldende allerede nu igen at høre den samme Klage, som om der slet intet var passeret sidste Foraar ved Loven om Lærertilskuddene og det dermed følgende Tilskud til Københavns Kommune. Jeg vil dog erindre om, at for en Tid tilbage, da de Herrer ved Vinduerne, som man i det

gamle Kristiansborg sagde, var de toneangivende her i Tinget, og de samme Førere samtidig sad som Ledere af Københavns Kommune, og Ministeriet hørte til dem og deres Venner, ydedes der ikke en Trævl til Københavns Kommunes Skolevæsen. Den Gang fandt slet ingen paa, at der forelaa en stor Ubillighed, om Staten ikke ydede sit Tilskud dertil. Hvad der er kommet senere, er bevilget som nyt af det nuværende Flertal.

Jeg takker Udvalget for den almindelige Tilslutning til mit Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Statens Støtte til Børnehjem og Tilsagnet om, at jeg yderligere maa foreslaa en Forhøjelse af denne Støtte ved til tredie Behandling at stille Forslag om en Forhøjelse af det planlagte Grundtilskud. Ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ydede mig sin Tak herfor. Men naar det ærede Medlem i sin Tak indflettede nogle ironiske Udtalelser om, at jeg altsaa nu var gaaet i mig selv, at jeg nu foreslog meget mere end Socialdemokraterne i Fjor, medens jeg den Gang afviste alt, sagde Nej til alt, husker det ærede Medlem jo her ganske fejl — eller vil maaske ikke huske, hvorledes jeg stillede mig. Saadan var min Stilling slet ikke i Fjor, hverken i Udvalget eller her i Tinget. Den var, kan jeg sige, den modsatte. Men da vi nu i øvrigt ere enige om denne Bevilling, og det ærede Medlem endog har takket mig for den, skal jeg ikke komme Galde i Bægeret ved nærmere at gaa ind paa dette Spørgsmaal og Forhandlingerne derom i Fjor. Ærede Medlemmer huske meget vel Forholdet og vide derfor fuldstændig at bedømme den Paastand, at jeg nu er gaaet i mig selv og har stillet et Forslag, medens jeg i Fjor stillede mig afvisende til en Forhøjelse af Tilskuddet til Børnehjemmene.

Udvalget udtaler Ønsket om, at det paases, at Lærerne ved Børnehjemmene ere i Besiddelse af den fornødne pædagogiske Uddannelse. Tilsynet hermed maa, som Tilsynet med den øvrige private Undervisning i Kommunerne, væsentlig paa hvile de lokale Skolemyndigheder. I de af Ministeriet udsendte Skemaer kræves Paategning af vedkommende stedlige Myndighed, Byraad eller Sogneraad, om Beskaffenhed af Undervisningen ved Børnehjemmene. En saadan Paategning faar Ministeriet altsaa paa de Skemaer, som et Børnehjem hvert Aar skal indsende, naar det søger om en Fornyelse af Statstilskuddet, og i øvrigt ere Skolerne jo Aaret